

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VIII, kap. 5.2.

Kapitel 8

Retsledelse

Til §§ 103-104

Bestemmelserne svarer, med en sproglig ajourføring til de gældende bestemmelser i retsplejelovens kapitel 2, §§ 5 og 6.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VIII, kap. 2.2.

Kapitel 9

Retterns rådslagninger og afgørelser

Til § 105

Efter forslaget til *stk. 1* skal domme og beslutninger, der træffes af en ret bestående af flere medlemmer (dvs. alle sager, hvor domsmænd medvirker, eller hvor der i landsretten medvirker tre landsdommere), og som ikke hører til de beslutninger, som retsformanden selv kan træffe, vedtages ved afstemning efter forudgående rådslagning. Efter *3. pkt.* kan rettens medlemmer forlange en dissens om dommens resultat ført til retsbogen. Hvis retsformanden dissenterer vedrørende skyldsspørgsmålet i en kriminalsag til fordel for den tiltalte, følger der dog af *4. pkt.* et ubetinget krav om, at dissensen skal tilføres retsbogen. Reglen, der svarer til den danske retsplejelovs § 214, stk. 1, sidste pkt., har navnlig til formål at give vejledning for tiltaltes ankeovervejelser.

Stk. 2 fastsætter, at rettens rådslagninger og afstemninger ikke må overværes af tilhørere med undtagelse af retssekretæren, men at retten dog kan dispensere fra forbudet i særlige tilfælde. Dispensation kan f.eks. komme på tale i forskningsøjemed. I *3. pkt.* præciseres det, at der er tavshedspligt med hensyn til oplysninger om rettens rådslagninger og afstemninger, og at brud på tavshedspligten kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven, jf. kriminallovens § 50.

Endelig følger det af *stk. 3*, at ingen dommer eller domsmand kan deltage i en sags afgørelse, hvis den pågældende ikke har overværet de mundtlige forhandlinger i deres helhed. Begrebet sagens »afgørelse« omfatter rådslagning og votering, men derimod ikke domsafsigelse. Det betyder, at afgørelsen skal træffes af den eller de personer, der har overværet den mundtlige hovedforhandling – og det skal fremgå af retsbog-

en – men det er ikke nødvendigt, at den eller de pågældende beklæder retten, når dommen (formelt) afsiges.

Bestemmelsen svarer (i forenklet form) til den danske retsplejelovs § 214, stk. 1-4. Forslaget om at præcisere tavshedspligten er inspireret af Retsplejerådets betænkning nr. 1352/1998, s. 99 (§ 878) og s. 127-128 (der dog alene vedrører straffesager). Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VIII, kap. 6.2.2.

Til § 106

Efter det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, skal der være stemmeflerhed for enhver afgørelse, der træffes af en ret, der består af flere medlemmer, dvs. i de sager, hvor retten er tiltrådt af domsmænd og de 2. instanssager, hvor landsretten består af tre landsdommere.

Stk. 1, 2. pkt., regulerer den situation, hvor rettens medlemmer er delt i to lige store grupper om sagens afgørelse.

For så vidt angår kriminalsager indeholder *stk. 2, 1. pkt.*, en særlig regel om stemmевægtning, idet det for tiltalte gunstigste resultat gælder, når der er stemmelighed med hensyn til skyldsspørgsmålet eller sanktionsfastsættelsen, dvs. når landsretten (bestående af 3 landsdommere og 3 domsmænd) har delt sig i to grupper med hver tre retsmedlemmer. I dette tilfælde vil reglen om det for tiltalte gunstigste resultat således føre til, at hvis der eksempelvis voteres for henholdsvis frifindelse og domfældelse, da skal der ske frifindelse.

Er der derimod tale om, at rettens medlemmer er delt i mere end to grupper, f.eks. tre grupper á to retsmedlemmer, følger det af *stk. 2, 2. pkt.*, at den stemme, der er mest ugunstig for tiltalte skal regnes sammen med den næst ugunstigste, indtil der fremkommer et flertal. Det vil f.eks. kunne være tilfældet i en drabssag, hvor to retsmedlemmer voterer for frifindelse, to medlemmer for domfældelse for uagtsomt manddrab og to medlemmer for forsætligt manddrab. I dette tilfælde fører reglen således til, at den tiltalte dømmes for uagtsomt manddrab. Den foreslåede bestemmelse, der svarer til den danske retsplejelovs § 216, stk. 2, bygger på det hensyn, at der ikke bør kunne ske frifindelse i tilfælde, hvor der overordnet set er flertal blandt rettens medlemmer for domfældelse, om end ikke flertal for, hvad der skal domfældes for.

Bestemmelsen svarer på visse punkter til den danske retsplejelovs § 216, som dog indeholder en række meget detaljerede regler om stemmeafgivning mv., som dog findes at kunne udelades. Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VIII, kap. 6.2.2.